

ኤልያስ - ቁጥር ሰባት

የመጀመሪያውና የመጨረሻው

Jeff Pippenger

2023-10-07

እኛ 1863 ዓ.ም.ን በ1844 ዓ.ም. በታላቁ ተስፋ መቁረጥ የተጀመሩ ተከታታይ ፈተናዎች ውስጥ የመጨረሻው የፈተና ነጥብ እንደሆነ እየለየን ነው። የመጀመሪያው የአመክንዮ ነጥባችን ይህ ነው፤ የሚለራይት እንቅስቃሴ በዚያው ዓመት የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን በአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ መንግሥት ዘንድ በሕጋዊ መንገድ ሲመዘገብ ተጠናቀቀ። በትንቢታዊ ሁኔታ በ1798 የጀመረው ይህ እንቅስቃሴ በ1863 ተጠናቀቀ።

መንፈሳዊ መገለጥ እንዲያስተምረን፣ በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ያለው ብርቱ መልአክ በሴፕቴምበር 11፣ 2001 በወረደ ጊዜ፣ ያ ክስተት በራእይ ምዕራፍ አሥር ያለው መልአክ በወረደ ጊዜ በሚለራዊ እንቅስቃሴ ውስጥ አስቀድሞ ተምሳሌት ሆኖ ታይቶ ነበር። የሚለራውያን እንቅስቃሴ በፍጻሜው ዘመን በ1798 ጀመረ፣ በዚያን ጊዜ የዳንኤል ምዕራፎች ስምንትና ዘጠኝ ያለው የኡላይ ወንዝ ራእይ ተፈትቶ ነበር። የመቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ በፍጻሜው ዘመን በ1989 ጀመረ፣ በዚያን ጊዜ በዳንኤል የመጨረሻ ሦስት ምዕራፎች ያለው የሂዴቄል ወንዝ ራእይ ተፈትቶ ነበር።

ሁለቱም የፍጻሜ ዘመናት በየታሪካቸው እንቅስቃሴ ውስጥ ከነበሩት ሰዎች የቀድሞው የተመረጠ ሕዝብ በደረጃ የሚገፋ መለየት ጀመሩ። የእያንዳንዱ ታሪክ ዋና ሕግ በአደባባይ በተረጋገጠ ጊዜ የየታሪኩ መልአክ ወረደ። መልአክቱ፣ እንቅስቃሴው እና መልአክተኛው ጌታ በእያንዳንዱ ታሪክ የቀድሞውን የተመረጠ ሕዝብ ኃጢአት ለማሳየት የተጠቀሙባቸው መሣሪያዎች ነበሩ፤ ምክንያቱም ክርስቶስ ስለ ሥራው እንደ አስተማረው፣ እርሱ ባልመጣ ኖሮ በታሪክ የሚከራከሩት አይሁድ ኃጢአት ባልነበራቸው ነበር። መልአክተኛው፣ መልአክቱ እና እንቅስቃሴው የፍርድ መሣሪያዎች ነበሩ፤ እነዚህም የቀድሞውን የተመረጠ ሕዝብ በየታሪካቸው የሚገለጥ የሚጨምር ብርሃን ስለ መከላከላቸው ተጠያቂ ያደርጓቸው ነበር፤ መልአኩም በወረደ ጊዜ የቀድሞው የቃል ኪዳን ሕዝብ የፍርድ ሂደት በመካሄድ ላይ መሆኑን ምልክት አደረገ። የፍርድ መሣሪያው ያ ታሪክ የሚያበራራት ነቢያት ጌታ የሰጣቸውን መልአክት በሚበሉ ጊዜ ይገለጣል። መልአክቱን ከበሉ በኋላ እነርሱ ያንን መልአክት ወደ ቀድሞው የተመረጠ ሕዝብ ይወስዳሉ፤ ይህ ሕዝብም አንገተ ደንዳናና ዓመፀኛ ሕዝብ እንደሆነ፣ የማይሰማና የማይመለስ ሕዝብ ሆኖ ተስሎአል። መልአኩ አንዴ ከወረደ እና መልአክቱ ከተበሉ በኋላ፣ በዓመፀኛው ሕዝብ ላይ የሚደረገው ፍርድ ይጀምራል።

እኛ በዘንድረው መጽሐፍ ውስጥ እንደተመለከተው የጥንቷ እስራኤል የፍርድ ሂደትን በሚለራይት እንቅስቃሴ ታሪክ ላይ እየተግባራዊ እናደርገዋለን፤ በመጨረሻም ይህንኑ የፈተና ሂደት በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ ላይ እንተግብራለን። 'አሥር' የሚለው ቁጥር ምሳሌያዊ ትርጉም የሚወሰነው በተጠቀሰበት ንባብ ዐውድ መሠረት ነው።

የአሥሩ ፈተናዎች ቅደም ተከተል ከተስፋ መቁረጥ ይጀምራል፤ ለጥንታዊቱ እስራኤል በቀይ ባሕር ላይ ወይም ለሚለራውያን በ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 ላይ። እህት ዋይት በዚያን ጊዜ የተከፈቱትን "የመሠረት ምልክት" እውነቶች ትለይታለች፤ ይህም እርሷ "የጊዜ ማለፍ" ብላ በጠራችው ነገር ይጀምራል። ለዕብራውያን ያለው ተስፋ መቁረጥ የፈርዖን ሠራዊት ስጋት ነበር። ለዕብራውያን በእግዚአብሔር ኃይል ላይ ያለው የእምነት እጥረት፣ ከጠላቶቻቸው ሠራዊት የፈሩትን ፍርሃት በመልሳቸው ተገለጠ፤ እንዲሁም በአሥረኛውና በመጨረሻው ፈተና ላይ እንደተገለጠው ነበር። ኢየሱስ መጨረሻውን ከመጀመሪያው ያሳያል፤ ስለዚህ አሥሩ

ሰላዮች በተስፋይቱ ምድር ውስጥ ስለላዩዎቻቸው ግዙፎች የነበረው ፍርሃት፣ በቀይ ባሕር አጠገብ ያንኑ ተስፋ መቁረጥ ያመጣው ፍርሃት ነበር። ለሚለራዊው እንቅስቃሴ አሥረኛውና የመጨረሻው ፈተና፣ 1844 ዓ.ም. ኦክቶበር 22 እንደነበረው ሁሉ፣ የጊዜ ትንቢት ይሆናል።

በሚለራይት ታሪክ ውስጥ በእየደረጃው በተከናወነው ፈተና ውስጥ የተከሰተው ታላቁ ተስፋ መቁረጥ፣ ከጥንታዊቷ እስራኤል ከግብፅ መዳን ጋር በግልጽ ሁኔታ የተመሰለ የታሪክ መጀመሪያ ምልክት ሆነ። ከቀይ ባሕር ጀምሮ የአሥር ፈተናዎች ተከታታይ ነበር፣ እና የመጨረሻው ፈተና የመጀመሪያውን ፈተና ያንጸባርቅ ነበር። በታላቁ ተስፋ መቁረጥ ጊዜ የተከሰተው “የጊዜ መሻገር” በአንድ የዘመን ትንቢት አለመረዳት ምክንያት ተፈጥሮ ነበር። ለመንፈሳዊቷ እስራኤል የፈተናው ሂደት የመጨረሻ ክፍል እንደ መጀመሪያው ተመሳሳይ ይሆናል። በ1863 ዓ.ም.፣ የትክክለኛይቱ እስራኤል መሪዎች አሁን ገና የሮም ልጆች መሆናቸውን ተለይተው ያወቁአቸው ሰዎች የነበራቸውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሥነ-ዘዴ ዳግመኛ ለመከተል መረጡ፣ እናም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ረጅሙን የዘመን ትንቢት ውድቅ አደረጉ፣ ወይም እንደምትሉት ተሳስተው ተረዱት። በትክክለኛይቱም ሆነ በመንፈሳዊቷ እስራኤል ያሉ አሥሩ ፈተናዎች መጨረሻ በመጀመሪያው ተወክሎ ነበር። እና በመጨረሻው፣ በሁለቱም አጋጣሚዎች ዓመፀኞቹ አሁን ገና ከተዳኑበት ስፍራ ወደ ኋላ ለመመለስ ፍላጎት አሳዩ።

የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ያለውን “ሰባቱን ዘመናት” በመካድ ሎዶቅያዊ አድቪንቲዥም እነርሱ አስቀድሞ ያላዩትን ትንቢታዊ ችግኝ ፈጠረ። እስከ ዛሬ ድረስ ይህን ችግኝ ሊፈቱት አልቻሉም፤ ምንም እንኳ ይህን ለማድረግ በመሞከር የተለያዩ የተረት ምግቦችን ያቀርባሉ። ይህ ችግኝ እህት ዋይት የአድቪንቲዥም መሠረትና ማዕከላዊ ምሰሶ ነው ብላ በምትጠቁሙ ጥቅስ ውስጥ ይገኛል።

“ከሌሎች ሁሉ በላይ የአድቫንት እምነት መሠረትና ማዕከላዊ ምሰሶ ሆኖ የነበረው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ፣ ‘እስከ ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ቀናት ድረስ፤ ከዚያም በኋላ መቅደሱ ይነጻል።’ [Daniel 8:14.]” ታላቁ ተጋድሎ፣ 409።

አድቫንቲዥም ስለ አሥራ አራተኛው ቁጥር ብዙ የሚናገረው ነገር አለው፤ ነገር ግን ስለዚያ ቁጥር መጀመሪያ ሊደረግ የሚገባውን እጅግ መሠረታዊ ምልክታ ፈጽሞ አያነሳም። ያ ምልክታም አሥራ አራተኛው ቁጥር “መልስ” መሆኑ ነው። መልስ እርሱን ያስከተለውን ጥያቄ ካላካተተ ትርጉም የለውም። አሥራ ሦስተኛው ቁጥር ጥያቄው ስለሆነ እና አሥራ አራተኛው ቁጥር መልሱ ስለሆነ፣ አሥራ ሦስተኛው ቁጥር ከአሥራ አራተኛው ቁጥር በሎጂካዊነትም ሆነ በሰዎቻቸውም ወይም በተገቢ አመክንዮ ሊለይ አይችልም።

ጥያቄው በትክክልና በፍትሐዊ መንገድ ሲቀርብ፣ ለአሥራ አራተኛው ቁጥር ከአድቪንቲዥም ከሚያስተምረው ፍጹም የተለየ ትርጉም ያመጣል። ይህም አሥራ አራተኛው ቁጥር “የአድቪንት እምነት መሠረትና ማዕከላዊ ምሰሶ” አይደለም ማለት አይደለም፤ እንዲያውም ነው። ነገር ግን አድቪንቲዥም በ1863 ሰባቱን ዘመናት ሲያስተውል ተሳስቶ ወደ ጎን ባስቀመጠው ጊዜ፣ አሥራ አራተኛው ቁጥር በእውነት ምን ማለት እንደሆነ ሙሉ በሙሉ ሊገልጽ አልቻለም። በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ግማሽ እውነት እውነት አይደለም። በትክክል ሲረዳ፣ የአሥራ ሦስተኛው ቁጥር ጥያቄ ወደ ታች የተረገጠውን መቅደስ የሚያነጻውን ትንቢት እንዲታወቅ ይጠይቃል፣ እንዲሁም ሰራዊቱ ወደ ታች መረገጡን የሚያመለክተውን ትንቢት እንዲታወቅ ይጠይቃል። የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመት ትንቢት ‘መቅደሱን’ ይመለከታል፤ የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመት ትንቢት ደግሞ ‘ሰራዊቱን’ ይመለከታል።

በእነዚህ ጽሑፎች ውስጥ በዚህ ወቅት ለማድረግ ያልፈለግሁትን ረዥም ጥናት የሁለቱን ቁጥሮች ግንኙነት ለማብራራት ያስፈልጋል። እነዚህ ነጥቦች በዓመታት ሁሉ ተደጋግመው ተነስተዋል እና በ“Habakkuk’s Tables” ተከታታይ ጽሑፎች ውስጥ ሊገኙ ይችላሉ። እኔ አሁንም የኤልያስን ምልክታዊ ትርጉም እየመለከትሁ ነው። እነዚያንም እውነቶች አስቀድሜ ልጨርስ እፈልጋለሁ።

ዊልያም ሚሊር በአድቪንቲዥም መጀመሪያ ያለው ኤልያስ ነበር፤ የመጀመሪያውም ግኝቱ የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት የ“ሰባቱ ዘመናት” ነበር፤ ስለዚህ በ1863 የዚያን እውነት መቃወም የኤልያስን መልእክት መቃወም ነበር። በዚህ ነጥብ ላይ መጨረሻውን ከመጀመሪያው ጋር የሚለይ የአልፋና ኦሜጋ ባሕርይን እያቀረብሁ ነው። ለጥንታዊቷ እስራኤል የመጨረሻው ፈተና በመጀመሪያው ፈተና ተወክሎ ነበር። ሁለቱም ፈተናዎች አሕዛብ ከእግዚአብሔር ይልቅ የበለጠ ኃያላን ናቸው የሚል ፍርሃትን ይወክላሉ። አሥረኛው ፈተና በመርህ ከመጀመሪያው ጋር አንድ ቢሆንም፣ እጅግ የበለጠ ዓመፀኛ ነበር፤ ምክንያቱም በመጀመሪያው ፈተና የታየው የእግዚአብሔር ድል ታሪክ በዓመፀኞቹ ውስጥ የተረጋጋ መተማመን ሊያመጣ ይገባ ነበርና። እነርሱ በቀይ ባሕር ከነበራቸው ይልቅ ስለ እርሱ ኃይል እጅግ የበለጠ ማስረጃ ቢኖራቸውም እግዚአብሔርን መቃወማቸውን ገለጡ። የሚሊር አድቪንቲዥም እስከ 1863 ድረስ ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ኃይለኛ የእግዚአብሔር ሥራ እንደነበረ አስቀድሞ እያብራራ ነበር፤ ነገር ግን አለቃ መርጠው ወደ ግብፅ ለመመለስ እና ዳንኤል በኤልያስ የተወከለው የሙሴ “መሐላ” ብሎ የሚጠራውን መልእክት ለመቃወም አሁንም ወሰኑ።

ሰባቱ ዘመናት እንደ የጊዜ ትንቢት ትክክለኛነታቸውን የሚያረጋግጡ ማስረጃዎችን ለማቅረብ ጊዜ ከመውሰድ ይልቅ፣ ትክክለኛነታቸውን በሌላ መንገድ ለማረጋገጥ አንዳንድ ቀላል አመክንዮ ልጠቀም እፈልጋለሁ። በ1798 የተጀመረው እንቅስቃሴ ላይ፣ የ1863 የመጨረሻ ፈተና እንዲሁም የራእይ አስራ ስምንት ኃያል መልእክት እንቅስቃሴ የመጨረሻ ፈተናን ይወክላል። መንፈሳዊ መገለጥ ለሁለቱም እንቅስቃሴዎች የመጨረሻው ፈተና ምን እንደሆነ በግልጽ ሁኔታ አሳይቶአል።

“ሰይጣን ነው... ከእውነት ለማራቅ ሐሰተኛውን ያለማቋረጥ እየገፋ የሚያስገባ። የሰይጣን በጣም የመጨረሻው ማታለል የእግዚአብሔር መንፈስ ምስክርነትን ከንቱ ማድረግ ይሆናል። ‘ራእይ በሌለበት ሕዝቡ ይጠፋል’ (ምሳሌ 29:18)።” Selected Messages, book 1, 48.

የኤላን ዋይትን ጽሑፎች በቅንነት አንብቦ እርሷ የሌዋውያን ሃያ ስድስት ያለውን “ሰባት ጊዜ” ሙሉ በሙሉ አልደገፈችውም ብሎ መጠቆም የሚቻልበት ምንም ቅን መንገድ የለም። እህት ዋይት፣ ቀደም ብለን በእነዚህ ጽሑፎች እንዳመለከትነውና Habakkuk’s Tables በሚል ርዕስ ባለው ተከታታይ ጥናት ውስጥ እንደሚገባ እንደተመዘገበው፣ እግዚአብሔር ሁለቱንም የ1843 እና የ1850 ቻርቶች እንደመራ በቀጥታ ታሳውቀዋል። እርሷ እነዚያ ሁለቱ ሰንጠረዦች የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ፍጻሜ እንደነበሩ በቀጥታ ታስተምራለች። ሁለቱም ቻርቶች የሌዋውያን ሃያ ስድስት ያለውን “ሰባት ጊዜ” የራሳቸው ግራፊካዊ አቀማመጥ ማዕከላዊ ነጥብ እንደሆነ ያሳያሉ። በሁለቱም ቻርቶች ውስጥ የ“ሰባት ጊዜ” መስመር የ“ሰባት ጊዜ” ትንቢታዊ መስመር ማዕከል እንደሆነ የክርስቶስን መስቀል ያቀርባል።

ከሐባቂቅ ሁለቱ ሰንጠረዦች ላይ የሰጠቻቸው ድጋፎች ጋር በተያያዘ፣ ከ1840 እስከ 1844 ድረስ የቀረበውን መልእክት እኛ መቀጠል እንዳለብን ብዙ ጊዜ መዝግባለን፤ እንዲሁም ሚሊርውያን ያወጁትን መልእክት እንዴት እንዳስፋፉ የሚመለከት ማንኛውም አድቪንቲስት ታሪክ ጸሐፊ፣ 1843 የሰንጠረዥ ካርታን እንደተጠቀሙ ያመለክታል። እርሷ በሰንጠረዦቹ ላይ የተወከሉትን መልእክቶች መደገፍ ብቻ ሳይሆን፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ በዚያ ታሪክ የቀረቡትን እነዚያን ተመሳሳይ መልእክቶች እንዲቀጥሉ ምክር ትሰጣለች፤ እንዲሁም እነዚያ መልእክቶች በእግዚአብሔር ቀሪ ሕዝብ ታሪክ ሁሉ ውስጥ ጥቃት እንደሚደርስባቸው የምታስጠነቅቅባቸውን ብዙ ክፍሎች ደግሞ ታቀርባለች። ስለ እነዚያ ጥቃቶች ስታስጠነቅቅ፣ እነዚያን እውነቶች መከላከል የእግዚአብሔር ጠባቂዎች ሥራ መሆኑን ደጋግማ ትገልጣለች።

ገበታዎቹ የተሳሳቱ ከሆኑ፣ በምስላዊ መንገድ የሚወክሉት መልእክቶችም የተሳሳቱ ናቸው። ሚሊርውያን ከ1840 እስከ 1844 ድረስ ያወጁት መልእክት የተሳሳተ ከሆነ፣ ኤላን ኃይት የሚሊርውያን መልእክት መሠረት ነበር ብለ ደጋግማ ያደረገችው መለያየትም የተሳሳተ ነው። እነዚያ መልእክቶች የተሳሳቱ ከሆኑ፣

እነዚያን እውነቶች እንዲቀጥሉ በተደጋጋሚ የሰጠቻቸው ትእዛዛት ሐሰተኛ ምክር ናቸው። የሚለራውያን መልእክት ሊጠበቁና ከሰይጣናዊ ጥቃቶች ሊጠበቁ የነበሩትን መሠረቶች የማይወክል ከሆነ፣ እነዚያ ምክሮችም የተሳሳቱ ናቸው። ከዚያ ታሪክ የኤልያስ መልእክት ጋር የተያያዙ እነዚህ ጉዳዮች ሁሉ የተሳሳቱ ናቸው ወደሚለው ድምዳሜ መድረስ፣ ኤላን ኋይት ሐሰተኛ ነቢይ እንደነበረች በግልጽ ያሳያል።

ዘመናዊ አድቪንቲዥም አሁንም በራእይ ሴሚናሮቻቸው ላይ የቀረው ቤተ ክርስቲያን የነቢያትን መንፈስ፣ እርሱም የኢየሱስ ምስክርነት እንደሆነ፣ እንደምትይዝ ያስተምራል፤ ነገር ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን አባልነት ለመሳብ የሚፈልጓቸውን ሰዎች፣ ከእነዚያ ቀደምት መሠረታዊ እውነቶችና ታሪክ ጋር የተያያዙትን የኤላን ኋይት ድጋፍና ማስጠንቀቂያዎች ፈጽመው እንደሚክዱ በእርግጥ አይነግሯቸውም። የሚከተለው ክፍል ለእርስዎ ምን ማለት ነው?

«ኔታ የመራንበትን መንገድና በእኛ ያለፈው ታሪክ ውስጥ የሰጠንን ትምህርት ካልረሳን በስተቀር፣ ስለ ወደፊቱ የምንፈራው ምንም የለም።» Life Sketches, 196.

በ1863 ዓ.ም. የሚለራይት እንቅስቃሴ ወደ መደረሻ ደረሰ፤ በመጨረሻም ለጳጳሳት ሥርዓት ምስል የሚያቆም መንግሥት ጋር እንደ ሕጋዊ አካል ተመዘገበ፤ ይህም በኤላን ኋይት መግለጫ መሠረት ቤተ ክርስቲያንን ከመንግሥት ጋር መቀላቀል ነው።

“በአሁኑ ጊዜ በዩናይትድ ስቴትስ ውስጥ ለቤተ ክርስቲያን ተቋማትና ሥርዓቶች የመንግሥትን ድጋፍ ለማስገኘት በመካሄድ ላይ ባሉት እንቅስቃሴዎች ውስጥ፣ ፕሮቴስታንቶች የጳጳሳውያንን ፈለግ እየተከተሉ ናቸው። ከዚያም የከፋ፣ ጳጳስና በፕሮቴስታንት አሜሪካ ውስጥ በአሮጌው ዓለም ያጣቸውን የበላይነት እንደገና እንድታገኝ በርን እየከፈቱላት ናቸው።” The Great Controversy, 573.

በአደረጃጀት አስፈላጊነት ውስጥ ከመንግሥት ጋር የተደረገው ሕጋዊ ግንኙነት አካል ነበር በሚል መሠረት፣ የአገሩ ወጣቶች ሲቪል ዎር ተብሎ ወደሚታወቀው የደም መፋሰስ ሲጠሩ በነበረበት ዘመን፣ የሚለራውያን እንቅስቃሴ ተፈጸመ። በ1863 ዓ.ም.፣ በታተመ ጽሑፍና በአዲስ ሠንጠረዥ ሁለቱም አማካይነት፣ የሰባተኛው ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ዳንኤል የሙሴ መሐለ ብሎ የሚጠራውን የባርነት ትንቢት አልተቀበለችም። በ1850 ዓ.ም. ኔታ ሕዝቡን የዕንባቆምን ሁለተኛ ጽላት እንዲሠሩ፣ በ1843 ሠንጠረዥ ላይም እጁን አኑሮበት የነበረውን ስህተት እንዲያስተካክሉ መርቶ ነበር። በ1850 ዓ.ም. የታዘዘው ሠንጠረዥ ዓላማውን ፈጽሞ አሳካ፤ ምክንያቱም ኤላን ዋይት “እግዚአብሔር በሠንጠረዥ ማተም ውስጥ እንዳለ አየሁ” ብላ ተናግራለች፤ በተጨማሪም የ1850 ሠንጠረዥ በዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት እንደተጠቀሰ ገልጿለች።

የ1850 ዓ.ም. ሰንጠረዥ ዓላማ ከ1843 ዓ.ም. ሰንጠረዥ ዓላማ ጋር አንድ ነበር። ለሞት የተዳረገ ዓለም የሦስተኛውን መልእክት መልእክት ለማቅረብ የሚያገለግል የወንጌላዊ መሣሪያ እንዲሆን ነበር። በ1863 ዓ.ም. ያ መልእክት ተጣለ። በቀይ ባሕር የጀመረው የፈተና ሂደት ምሳሌ የሆነው የፈተና ሂደት፣ በዳንኤል ምዕራፍ 8 ቁጥር 13 ውስጥ የሚረገጠውን መቅደስ የሚለይ የጊዜ ትንቢት ጋር ተጀመረ፤ የፈተናውም ሂደት በዳንኤል ምዕራፍ 8 ቁጥር 13 ውስጥ የሚረገጠውን ሠራዊት የሚለይ የጊዜ ትንቢት ጋር ተፈጸመ።

ከዚያም አንድ ቅዱስ ሲናገር ሰማሁ፤ ሌላም ቅዱስ ለዚያ የተናገረው ቅዱስ እንዲህ አለው፡- “ስለ ዘወትር መሥዋዕቱ እና ስለ ጥፋትን የሚያመጣው መተላለፍ፣ መቅደሱም ሠራዊቱም እንዲረገጡ ይህ ራእይ እስከ መቼ ድረስ ይሆናል?” እርሱም እንዲህ አለኝ፡- “እስከ ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ቀናት ድረስ፤ ከዚያም በኋላ መቅደሱ ይነጻል።” ዳንኤል 8፡13-14።

ሂደተኛው በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 የጀመረው የአልፋና የአሜጋ ፈርማ አለበት። የዚያ የፈተና ሂደት መጀመሪያ የሚረገጥ የነበረውን መቅደስ የሚወክል የጊዜ ትንቢት ነበር። በፍጻሜውም ጊዜ ታላቅ ብርሃን ያስገኘ ትንቢት ነበር። በ1863 ያበቃው የፈተና ሂደት ደግሞ የአልፋና የአሜጋ ፈርማ አለበት። የዚያ የፈተና

ሂደት መጨረሻ የሚረገጥ የነበረውን ሰራዊት የሚወክል የጊዜ ትንቢት ነበር። ይህም በፍጻሜው ጊዜ ታላቅ ብርሃን እንዲያመጣ የታሰበ ትንቢት ነበር። በዚያ ታሪክ የነበረው ኤልያስ ያቀረበው የጊዜ ትንቢት ነበር፤ ነገር ግን በተቀባ አልተቀበለምና ወደ ጎን ሲደረግ ታላቅ ጨለማ አስከተለ።

ፍርዱም ይህ ነው፤ ብርሃን ወደ ዓለም መጥቶአል፤ ሰዎችም ሥራቸው ክፉ ስለ ነበረ ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ወደዱ። ዮሐንስ 3፡19።

እኔ ይህን ጽሑፍ ለመደምደም ያሰብሁበት ምክንያታዊ አቀራረብ አስቀድሜ የጠቀስሁት ያው ነው። እግዚአብሔር በኤሊን ዋይት አማካኝነት የ1843 እና የ1850 ሰንጠረዦችን አጸደቀን?

«እኔ የ1843 ሰንጠረዥ በጌታ እጅ እንደ ተመራ አይቻለሁ፤ እናም ሊለወጥ እንደማይገባው፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደ ፈለገው እንደነበሩ፤ እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ውስጥ ያለውን ስህተት ሸፍኖ በላያቸው እንዳለ ነበር፤ ስለዚህ እጁ እስኪነሳ ድረስ ማንም ሊያየው አልቻለም።» Early Writings, 74.

“እግዚአብሔር በወንድም ኒኮልስ የሰንጠረዦችን ህትመት ውስጥ እንዳለ አየሁ። የዚህ ሰንጠረዥ ትንቢት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንዳለ አየሁ፤ እናም ይህ ሰንጠረዥ ለእግዚአብሔር ሕዝብ የተዘጋጀ ከሆነ፤ ለአንዱ በቂ ከሆነ ለሌላውም እንዲሁ ነው፤ አንዱም በትልቅ መጠን አዲስ ሰንጠረዥ እንዲሳል ካስፈለገው፤ ሁሉም እንዲሁ በእኩል መጠን ያስፈልጋቸዋል።” Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

እግዚአብሔር በኤሊን ዋይት አማካኝነት በ1840 እስከ 1844 ድረስ ባለው ታሪክ ወቅት ሚሊራውያን ያቀረቡትን መልእክት አጽድቆ ነበርን?

“እግዚአብሔር አዲስ መልእክት አይሰጠንም። በ1843 እና በ1844 ከሌሎች ቤተ ክርስቲያናት ውስጥ እንድንወጣ ያደረገንን መልእክት ልናውጅ ይገባናል።” Review and Herald, January 19, 1905.

«እግዚአብሔር በ1843 እና በ1844 ወንዶችንና ሴቶችን ያነቃቁትን መልእክቶች ለሕዝቡ በመስበክ ሥራ ጊዜያችንንና ኃይላችንን እንድንሰጥ ያዘዘናል።» Manuscript Release, Number 760.

“ከ1840-1844 ዓ.ም. ጀምሮ የተሰጡት መልእክቶች አሁን በብርቱ ሊቀርቡ ይገባል፤ ምክንያቱም መንገዳቸውን የሳቱ ብዙ ሰዎች አሉ። መልእክቶቹ ወደ ሁሉም ቤተ ክርስቲያናት ሊደርሱ ይገባል።”

ክርስቶስ እንዲህ አለ፡- “ዓይኖቻችሁ የሚያዩ ስለሆኑ ብጹዓን ናቸው፤ ጀሮዎቻችሁም የሚሰሙ ስለሆኑ ብጹዓን ናቸው። እውነት እላችኋለሁ፡ ብዙ ነቢያትና ጳውሎስ ሰዎች እናንተ የምታዩትን ለማየት ተመኙ፤ አላይምም፤ እናንተም የምትሰሙትን ለመስማት ተመኙ፤ አልሰሙምም” [ማቴዎስ 13:16, 17]። በ1843 እና በ1844 የታዩትን ነገሮች ያዩ ዓይኖች ብጹዓን ናቸው።

“መልእክቱ ተሰጥቶአል። እናም መልእክቱን በመድገም ረገድ ምንም መዘግየት ሊኖር አይገባም፤ ምክንያቱም የዘመኑ ምልክቶች እየተፈጸሙ ናቸው፤ የመዝጊያውም ሥራ መፈጸም አለበት። ታላቅ ሥራ በአጭር ጊዜ ውስጥ ይፈጸማል። በቅርቡ በእግዚአብሔር ሹመት አንድ መልእክት ይሰጣል፤ ይህም ወደ ታላቅ ጩኸት ያድጋል። ከዚያም ዳንኤል ምስክርነቱን እንዲሰጥ በዕጣው ውስጥ ይቆማል።” Manuscript Releases, volume 21, 437.

“በ1841፣ ‘42፣ ‘43፣ እና ‘44 የተቀበልናቸው እውነቶች አሁን ሊጠኑና ሊታወጁ ይገባል። የመጀመሪያው፣ የሁለተኛው፣ እና የሦስተኛው መልእክት መልእክቶች ወደፊት በታላቅ ድምፅ ይታወጃሉ። እነርሱም በቅን ቁርጠኝነትና በመንፈስ ኃይል ይሰጣሉ።” Manuscript Releases, volume 15, 371.

“እኛ የሥራውን አሁን ያለውን ድካምና አነስተኛነት እናስተውላለን። ልምድ አለን። እግዚአብሔር የሰጠንን ሥራ በማከናወን እርሱ ብቃታችን እንደሚሆን ተረጋግጦን በእምነት ወደ ፊት መሄድ እንችላለን። እርሱ በ1841፣ 1842፣ 1843 እና 1844 ከእኛ ጋር እንደነበረ፣ በ1906ም ከእኛ ጋር ይሆናል።” Loma Linda Messages, 156.

“በተቋማችን ውስጥ እንደ አስተማሪዎችና መሪዎች የሚቆሙ ሰዎች በእምነትና በሦስተኛው መልእክት መልእክት መርሆች የጸኑ መሆን አለባቸው። እግዚአብሔር ሕዝቡ በ1843 እና በ1844 እንደ ሰጠን ያንኑ መልእክት እንዳለን እንዲያውቁ ይፈልጋል።” General Conference Bulletin, April 1, 1903.

“ማስጠንቀቂያው መጥቶአል፤ በ1842፣ 1843 እና 1844 መልእክቱ ከመጣ ጀምሮ እኛ ስንገነባበት የኖርነውን የእምነት መሠረት የሚናውጥ ነገር ምንም እንኳ እንዲገባ መፍቀድ የለበትም። እኔ በዚህ መልእክት ውስጥ ነበርሁ፤ ከዚያን ጊዜም ጀምሮ እግዚአብሔር የሰጠን ብርሃን በታማኝነት ይገባል። በዓለም ፊት ቆሜአለሁ። ቀን በቀን ጌታን በትጉህ ጸሎት ስንፈልግ፣ ብርሃንንም ስንሻ እግራችን በተቀመጠበት መድረክ ላይ ከዚያ ለማንሳት አናስብም። እግዚአብሔር የሰጠንን ብርሃን ልተው እችላለሁ ብላችሁ ታስባላችሁን? እርሱ እንደ ዘላለማዊው ዓለት ይሆናል። ከተሰጠኝም ጀምሮ ሁልጊዜ ሲመራኝ ኖሯል።” Review and Herald, April 14, 1903.

እግዚአብሔር በኤለን ኋይት አማካኝነት ሕዝቡ የሚለር እንቅስቃሴ ታሪክ እውነቶችን የሚያፈርሱ ጥቃቶችን እንዲከላከሉ አስጠንቅቆ ነበርን?

“በትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ ያለንን አቅጣጫ የሚያሳዩን የእውነት ታላላቅ የድንበር ምልክቶች በታላቅ ጥንቃቄ ሊጠበቁ ይገባል፤ እንዳይፈረሱና ከእውነተኛ ብርሃን ይልቅ ውዥንብር የሚያመጡ ንድፈ ሐሳቦች በእነርሱ ቦታ እንዳይተኩ ነው።” Selected Messages, book 2, 101, 102.

«ዛሬ ሰይጣን የእውነትን መለያ ምልክቶች ለማፍረስ—በመንገዱ ላይ የተቋቋሙትን ሐውልቶች—አጋጣሚዎችን እየፈለገ ነው፤ እኛም ቤታቸውን በጽኑ ዐለት ላይ የሠሩ፣ በክፉ ወሬም ሆነ በመልካም ወሬ በእውነት ጸንተው የቆሙ አረጋውያን ሠራተኞች ልምድ ያስፈልገናል።» Gospel Workers, 104.

“እግዚአብሔር ዓለምን በመልካምና በክፉ፣ በጽድቅና በዓመፅ መካከል መለየት የሚችሉ ሰዎች ሳይኖሩባት ፈጽሞ አይተዋትም። እግዚአብሔር በድንገተኛ ጊዜ በውጊያው ግንባር ላይ እንዲቆሙ የሾማቸው ሰዎች አሉት። በችግር ጊዜ እንደ ቀድሞው ዘመን እንዳይረገው ሰዎችን ያስነሣል። ወጣቶች ከዕድሜ የገፉት የዓላማ ሰንደቅ ተሽካሚዎች ጋር እንዲተባበሩ ይጠራሉ። ይህም በእነዚህ ታማኞች ሰዎች ተሞክሮ እንዲጠነክሩና እንዲማሩ ነው፤ እነዚህም በብዙ ግጭቶች ውስጥ አልፈዋል። እግዚአብሔርም በመንፈሱ ምስክርነቶች አማካይነት ብዙ ጊዜ ተናግሮአቸው ትክክለኛውን መንገድ እያሳየና የተሳሳተውን መንገድ እየኮነነ ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ እምነትን የሚፈትኑ አደጋዎች ሲነሡ፣ እነዚህ ቅድመ አገልጋዮች እውነት በተጠየቀበትና ከእግዚአብሔር ያልመጡ እንግዳ አሳቦች ወደ ውስጥ በገቡበት እንደዚሁ ያሉ ችግሮች በመጡበት የቀድሞ ልምድዎችን ሊያስታውሱ ይገባቸዋል።”

“የእነዚያ ዕድሜ የገፉ ሠራተኞች ልምድ አሁን ያስፈልጋል፤ ምክንያቱም ሰይጣን የድሮዎቹን የመንገድ ምልክቶች—በመንገዱ ላይ የተቋቋሙትን ሐውልቶች ከንቱ ለማድረግ እያንዳንዱን አጋጣሚ በንቃት እየተመለከተ ነው።” Review and Herald, November 19, 1903.

በ1863 የሚለራይት እንቅስቃሴ የዚያ ታሪክ ኤልያስ እንዲያስተውል የተመራውን የመጀመሪያውን እውነት በመቃወም ተፈጸመ። የመጨረሻው ፈተናዎች መቅደሱንና ሰራዊቱን መረገጥ እንደሚለዩ በዳንኤል ምዕራፍ 8 ውስጥ ባሉት ሁለቱ ቁጥሮች ላይ የተመሠረተ ነበር። የመቅደሱ ብርሃን ከአሥሩ ፈተናዎች በመጀመሪያው ላይ ተገለጠ፣ ጨለማም በአሥሩ ፈተናዎች የመጨረሻው ላይ በሰራዊቱ ላይ መጣ።

“አንድ ነገር እርግጥኛ ነው፤ በሰይጣን ዓላማ ሥር አቋማቸውን የሚያደርጉ እነዚያ ሰባተኛ ቀን አድቤንቲስቶች፣ በእግዚአብሔር መንፈስ ምስክርነቶች ውስጥ በተካተቱት ማስጠንቀቂያዎችና ተግሣጾች ላይ ያላቸውን እምነት በመጀመሪያ ይተዋሉ።”

“ወደ የበለጠ መቀደስና ወደ የበለጠ ቅዱስ አገልግሎት የሚጠራው ጥሪ እየተደረገ ነው፤ እንዲሁም መደረጉን ይቀጥላል። አሁን የሰይጣንን አሳሳቢ ሐሳቦች እየተናገሩ ያሉ አንዳንዶች ወደ ራሳቸው ይመለሳሉ። በአስፈላጊ የኃላፊነት ቦታዎች ላይ ያሉ እውነቱን ለዚህ ዘመን የማያስተውሉ አሉ። መልእክቱ ለእነርሱ ሊሰጥ ይገባል። ቢቀበሉት፣ ክርስቶስ ይቀበላቸዋል፤ ከእርሱም ጋር አብረው የሚሠሩ ሠራተኞች ያደርጋቸዋል። ነገር ግን መልእክቱን መስማት ቢከለክሉ፣ ከጨለማው አለቃ ጥቁር ሰንደቅ በታች አቋማቸውን ይወስዳሉ።”

«እንድናገር ተነግሮኛል፤ ለዚህ ዘመን የተሰጠው ውድ እውነት ለሰው አእምሮ ከዕለት ወደ ዕለት ይበልጥ ግልጽ ሆኖ እየተከፈተ ነው። በልዩ ሁኔታ ወንዶችና ሴቶች የክርስቶስን ሥጋ ሊበሉ ደሙንም ሊጠጡ ይገባቸዋል። የማስተዋል እድገት ይኖራል፤ ምክንያቱም እውነት ያለማቋረጥ ሊሰፋ የሚችል ነው። የእውነት መለኮታዊ መሥራች እርሱን ለማወቅ የሚቀጥሉትን ሰዎች ወደ ይበልጥና ወደ ይበልጥ ቅርብ ጎብኒት ይመጣል። የእግዚአብሔር ሕዝብ ቃሉን እንደ ሰማያዊ እንጀራ ሲቀበሉ፣ መውጣቱ እንደ ንጋት የተዘጋጀ መሆኑን ያውቃሉ። ምግብ ሲበላ ሰውነት አካላዊ ብርታትን እንደሚቀበል፣ እንዲሁ እነርሱም መንፈሳዊ ኃይልን ይቀበላሉ።»

“ኔታ የእስራኤልን ልጆች ከግብፅ ባርነት ወስዶ በምድረ በዳ አሳልፎ ወደ ከነዓን በመምራቱ ያለውን እቅድ ግማሽ እንኳ አንረዳውም።”

“ከወንጌል የሚያበሩትን መለኮታዊ ጨረሮች ስናከማች፣ ስለ አይሁዳዊው ሥርዓት የበለጠ ግልጽ ግንዛቤ እናገኛለን፤ ለእርሱም ያሉትን አስፈላጊ እውነቶች የበለጠ ጥልቅ አድናቆት እናገኛለን። የእውነት ምርመራችን ገና ያልተጠናቀቀ ነው። ከብርሃን ጨረሮች ጥቂቶቹን ብቻ ሰብስበናል። ቃሉን በየቀኑ የማያጠኑ ሰዎች የአይሁዳዊውን ሥርዓት ችግሮች አይፈቱም። በቤተ መቅደሱ አገልግሎት የተማሩትን እውነቶች አያስተውሉም። የእግዚአብሔር ሥራ ስለ ታላቁ ዕቅዱ ባለው ዓለማዊ አመለካከት የተነሣ ይታገዳል። ወደፊት ያለው ሕይወት ክርስቶስ በደመናው ዓምድ ተሸፍኖ ለሕዝቡ የሰጣቸውን ሕጎች ትርጉም ትገልጣለች።” Spalding and Magan, 305, 306.

በሚቀጥለው ጽሑፍ፣ ከ1863 ጋር በተያያዘ የኤልያስን ምሳሌያዊነት መመርመራችንን እንቀጥላለን።